

τελοῦσι τὸν προορισμὸν αὐτῶν καὶ δικαιοῦσι τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ὡς ἔργον ἀρετῆς καὶ φιλανθρωπίας. Ἀλλὰ πρὸς θεοῦ! τί ἐλεημοσύνη εἶνε ἐκείνη ἡ διδομένη καὶ συγχρόνως ἀντηχοῦσα ὡς πυροβολισμὸς ἀπὸ θρόνου ριπτόμενος καὶ ἀπὸ χαράδρας εἰς χαράδραν ἐπαναλαμβανόμενος; Εἶνε ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ τοῦ «μὴ γινώτω ἡ δεξιὰ τί ποιεῖ ἡ ἀριστερά», ἡ ἡ θεραπεύουσα καὶ παραμυθούσα ἐλεημοσύνη, ὅταν ἴσα ἴσα ἐξυτελιζέται δι' ἀπρεποῦς δημοσιότητος, ὡς νὰ τῆς τὴν ῥίπτει κατὰ πρόσωπον, ἡ δεχομένη ταύτην εὐγενῆς, ἀλλὰ ἀτυχοῦσα οἰκογένεια; Τί ἐκπορεύεσαι εἶνε αὐταί!

Ἀφίκετο ἐν Σμύρνῃ ὁ τοσοῦτον ἀνυπομόνως περιμενόμενος Παναγῆς ὁ διάσῃμος, καὶ ἐμελλε νὰ δώσῃ δείγματα τῆς ἀνδρίας του ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἐλδοράδῳ». Ἀλλ' ἐμπόδια παρεμβάλλοντο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐνεκα λόγων τάξεως, φοβουμένης ἴσως τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὅποιαν δύναται νὰ προσενησῇ Ἑλλῆν οὕτω θριαμβεύων, ὡς νὰ κλειθῇ μέσα του ὅλον τὸν ἑλληνισμὸν. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἤρθσαν αἱ δυσκολαί, καὶ παρέστησεν ὁ Παναγῆς παταγωδῶς χειροκροτούμενος. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἐκτάκτου φήμης του ἐθαύμασαν οἱ θεαταὶ καὶ τὴν εὐκίνησιν τοῦ νιού του Νίνου, ἐκτελέσαντος διάφορα γυμνάσματα πρωτοφανῆ. Κατὰ τὴν περιγραφὴν τῶν Σμυρναϊκῶν ἐφημερίδων ὁ Ἑλλῆν ἀθλητὴς φέρει εὐπρεπῆ ἐνδυμασίαν εὐρωπαϊοῦ καὶ ὑψηλὸν πῖλον, ὁμοιάζει ὀλίγον πρὸς ἄγγλον εὐτραφῆ ἀστὸν, ἀλλὰ μὲ μαῦρον καὶ παχὺν μύστακα.

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἀνάστροφὴ τοῦ ὑφάσματος ὡς τώρα ἐδολοφονοῦντο Δήμαρχοι· τώρα ἔρχεται ἡ σειρά των, καὶ ἂν δὲν δολοφονοῦν ἀκόμη, τούλάχιστον ἐπιτίθενται. Οὕτως ὁ Δήμαρχος Μενιδίου ἐπετέθη χθὲς κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐνός ἐκλογέως του καὶ δὲν τὴν ἐμαύρισε μὲν, τὴν καταϊμάτωσεν ὅμως.

Ἐν Μαγνησίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κακοήθεις πυρετοὶ πολλοὺς θανάτους ἐπιφέρουσι. Ἡ μεγαλειτέρα θραῦσις γίνεται παρὰ τοῖς ὀθωμανοῖς, οἵτινες δὲν προσκαλοῦσιν ἰατροὺς τὸ πλεῖστον ὡς ἐκ τῆς πίστεώς των εἰς τὸ περῶμενον.

Ὁ Κουλουριώτης προσῆλθεν δημοσίᾳ ὡς ἀρχηγὸς Ἀρβανικῆς ἐνεργείας κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ προσεκάλεσεν τοὺς ἑλληνας νὰ συνεργασθῶσιν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ δὲ Αἰὼν ἐξέδωκε τὴν πρόσκλησίν του τὸν ἐρωτήσαμεν ἐρωτήσεις τινάς, ἀλλ' αὐτὸς ἐσιώπησεν. Τὰς ἐπαναλαμβανόμεναι:

- 1) Εἶνε ἑλλῆν τὸ δόγμα καὶ τὴν πίστιν ἡ ἀλλαξοπίστησεν καὶ ὄγεινεν Ἀγγλικανός;
- 2) Τοὺς ἀδελφοὺς μας ὁμογενεῖς καὶ ὁμοδόξους Ἀλβανοὺς σκοπὸν ἔχει ν' ἀλλαξοπιστήσῃ καὶ αὐτοὺς ἢ ν' ἀγγλικανίσῃ ἢ νὰ τοὺς ἐλληνίσῃ;
- 3) Εἶνε ὄργανον τῆς Ἀγγλοαμερικανῆς προπαγάνδας τῆς ἀνέκαθεν ἐνεργούσης ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν Τούρκων καὶ νῦν ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων, καὶ ἡ ὄχι;
- 4) Πληρώνεται ὑπὸ τῆς προπαγάνδας ταύτης καὶ ἐκτελεῖ τιμῶς τὸν σκοπὸν τῆς προπαγάνδας κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ἀπατᾷ τὴν προπαγάνδαν;

Συνελήφθησαν ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας κατὰ τὸν παρελ-

θόντα μῆνα Αὐγουστον 11 φυγόμενοι καὶ 15 φυγόποινοι, ἐν ὧν 26, ἀνήκοντες κατ' ἐπαρχίας ὡς ἑξῆς: Μαντινείας 16, Κυνουρίας 3, Γορτυνίας 6 καὶ Μεγαλοπόλεως 2. Ὑπάρχουσι δὲ ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας 241 φυγόμενοι καὶ 523 φυγόποινοι. Κατηγοροῦνται δὲ οἱ πλεῖστοι ἐπὶ ζωοκλοπῇ· οἱ λοιποὶ ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἐπὶ βιασμῷ· δύο δὲ ἐπὶ πλαστογραφίᾳ.

Ἐκ Πατρῶν. Βρίκιον ὑπὸ σημαίαν ἰταλικὴν παρέλαβε διὰ Μελίτην κιβώτια 1537, καὶ βαρέλια 1350 σταφιδοκαρπῶν ἐκ λιτρῶν 522,028.

Ἰδοὺ καὶ κλοπὴ πανπτόνηρος, καθ' ἣ διηγῆται ἡ «Ἀμάλθεια» Σμυρνῆς συμβάσας εἰς τι χάινι. Ἐκ τῶν τεσσάρων συγκατοίκων τοῦ χάινι ὁ εἰς προσποίηθεις τὸν ἀσθενῆ ἐμεινεν ἐν αὐτῷ, ἐνῷ οἱ σύντροφοί του ἀπῆλθον διὰ τὰς ἐργασίας των. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ ἀσθενὴς ἐγείρεται μετ' ἀρκετῆς ὁρεξείας καὶ τσαυτῆς δυνάμεως, ὥστε ἡδυνήθη νὰ θραύσῃ τὰ κιβώτια τῶν συγκατοίκων του καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ ἐξ αὐτῶν τὰ χρήματά των ἀνερχόμενα εἰς 400 περίπου μετζίτια.

Οἱ ἀναβιώσαντες **Καιροὶ** πλουτοῦσιν ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ εἰς σκέψεις τοῦ Τίμωνος, ποικίλας, δριμύτας, εὐφυεῖς, γεγραμμένας μετ' ὅλην τὴν ὁρεξίν τῆς γραφίδος ἥτις τὸσον καιρὸν ἀπρακτοῦσα, τώρα δὲν ἡξεῦρε τί νὰ πρωτοεῖπῃ.

Μετὰ χαρᾶς εἶδομεν τὸν **Ραμπαγᾶν** ἐπαναλαμβάνοντα ἀπὸ τῆς χθὲς τὴν φαιδρὰν δις τῆς ἐβδομάδος κίνησιν του, δι' ἧς κατέστη ποθητὸς, καὶ φέροντα ὅλην τὴν ὁρεξίν τῆς ἀναρρώσεως. Ἠρξάτο δὲ καὶ τῆς δημοσιεύσεως πρωτοτύπου μυθιστορηματός ἡ Τρελλὴ τοῦ κ. Ἐπαμινώνδα Κυριακίδου, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τῆς Ἑβραίας. Ἡ Τρελλὴ πλέκεται περὶ δραματικὰς σκηνὰς τῆς συγχρόνου τουρκικῆς ἱστορίας.

— Εὐπαίδευτος, ἐντιμὸς τὸν χαρακτῆρα, ἀγχινοῦστος δὲ τὸ πνεῦμα, ὁ **Σπυρίδων Μανωλάτος**, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ μᾶλλον διακεκριμένων δικηγόρων, ἀπέθανεν ἐν Μεσολογγίῳ.

— Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ξενοδοχεῖον τῆς **Ἀχαΐας** ἀλλάξε τὴν καὶ κύριον. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἔγινε πρὸς καλὸν τῆς, διότι ὁ νεὸς κύριος Βασίλειος Παπαδημητρίου τὸ ὑπὲρ τῆς καὶ τὸ ἐξωράισε καὶ τὸ ἐκαθάρισε καὶ ὑποδέχεται ὅλην τὴν πελατεῖαν του λαμπρὰ, μένουσαν κατευχαρίστημένην.

Ἡ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀνταποκριτὴς μας ἐκ Θεσσαλονίκης:

Σήμερον συννητήθημεν μετ' ἀξιοτίμου συμπολίτου μου, ὅστις αὐθημερὸν ἐπανεκάμπτειν ἐξ ἐκδρόμης εἰς Ἀγιὸν Ὅρος. Αἱ πληροφορίες του ἐπὶ ποδὸς ληφθεῖσαι συνοψίζονται ἐν τοῖς ἑξῆς:

Θὰ ἦνε ἴσως ἀπίστευτον εἰς πολλοὺς, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι οἱ ἡμέτεροι τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἀπεχαιρέτισαν πᾶσαν αἰδῶ καὶ συνείδησιν χάριν ἀργυρίου καὶ τῆς μακρᾶς ἐγκληματικῆς κουφότητος. Καλόγηροι ἐκ τῆς ἐλευθερᾶς Ἑλλάδος, Πελοποννήσιοι, ἰδίαις χερσὶν παραδίδουσιν τοῖς Ρώσοις ὅτι ἐκληροδοτήθη παρὰ τῶν πατέρων μας. Ρεῖε ἐκεῖ χρυσοῦς Πακτωλὸς

ἐντὸς τῶν πτυχῶν τῶν ράσων των. Γῆν καὶ θάλασσαν κινούσιν οἱ Ρῶσοι· δαπανῶσι, κτίζουσιν, ἐξοπλίζουν, ἐξωραίζουν. Μὲ τὸν καιρὸν τὸ Ἅγιον Ὅρος μεταβάλλεται εἰς δευτέραν Ἱερουσαλήμ—ρωσικὴν. Ἰσως τοῦτο θὰ ἦνε καὶ πόθος τῆς βασιλείας. Ἐρχονται, ἀπέρχονται, μεταέρχονται οἱ Ρῶσοι προσκυνηταί, ἀφιερῶντες ἄμφια, δῶρα, χρυσίον, μέχρι καὶ ἀτμακάτων ἀκόμη, ξεφορτόνουν δὲ τὰ νοστιμώτερα καὶ θρεπτικώτερα ἐδώδιμα, μέχρις οὗτου ἀλειφθῇ βουτύρῳ καὶ ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἡ καρδιά τῶν Ἑλλήνων καλογήρων, μηδεμίαν δι' ἀκτὺς Ἑλληνισμοῦ ἢ ὀρθοδοξίας δύνηται νὰ διαπεράσῃ αὐτούς. Κάθε μεγάλην ἐορτὴν Ρῶσοι ἐπίσημοι ἀξιωματικοὶ εὐγενεῖς καὶ ἄλλοι παρίστανται μὲ τὰ χρυσὰ των καὶ τὸν χρυσὸν των εἰς τὰς τελετάς, οἵτινες ἀπεσλαυώθησαν. Δὲν ἐρωτῶμεν τί γνωρίζουσιν οἱ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἂν ἐπεσκέφθῃ ποτὲ ὁ Λογοθέτης τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ ἂν εἶδε ἓς τὸ ὄνειρόν του καμμίαν κορυφὴν αὐτοῦ βουλευτῆς τις ἢ ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.

«Ἐπειτα θέλετε ἐπὶ ἀργυροῦ πινακίου τὴν Μακεδονίαν!

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΝ ΜΑΣ)

Κωνσταντινουπόλις, 16 Σεπτεμβρίου

Ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις οὐδόλως ἀποδίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν τοῦ Τσάρου συνέντευξιν μετὰ τοῦ Γλάδστωνος. Ἡ «Βακὴτ», τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, ὅπερ ἀναγινώσκει καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς χθὲς λέγει τάδε: «Πολλοὶ ἐπιμένουσι λέγοντες ὅτι ἐν τῇ συναδέλφῳ ταύτῃ ἐλήφθη ἀπόφασις τις περὶ πολιτικῶν. Ἡμεῖς διατεινόμεθα ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἐλήφθη ἀπόφασις, διότι ἐν Ἀγγλίᾳ κοινὴ γνώμη δυσμενῶς διάκει-

νται πρὸς τοιαύτην συνεννόησιν. Βεβαίως ἡ Γερμανοαυστριακὴ συμμαχία ἀνησυχεῖ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀπέναντι ὅμως τῆς συμμαχίας ταύτης ἀπαιτοῦνται συντονώτατα μέτρα, διότι αἱ συμμαχίαι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῶσι διὰ παιδαριωδῶν, οὕτως εἰπεῖν συνδιαλέξεων, καθ' ἃς λέγεται ἡχθὲς συνεμάχησαν δύο ἰσχυρὰ κράτη, σήμερον δὲ καὶ ἡμεῖς θὰ συμμαχήσωμεν. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, οὐδόλως ἐλπίζομεν ὅτι εἰς τοιαύτας φήμας ἀφορμὴν ἤθελε δώσει συνδιαλέξεις οὕτω βραχεῖα καὶ ἐν πλοίῳ».

Ἀληθῶς ἡ «Βακὴτ» ὁμιλεῖ μᾶλλον ὥς ἡμιεπίσημον Γερμανοαυστριακὸν ὄργανον πειρόμενον νὰ δείξῃ ὅτι οὐδεμία ἀπειδιδώσει σημασίαν εἰς τὴν πολύκροτον συνέντευξιν. Τοῦτο ὅμως ὤφειλε νὰ πράξῃ, ἀφοῦ ἀτενίζει καὶ αὕτη πρὸς τὴν συμμαχίαν τὴν Γερμανοαυστριακὴν.

Ἐκτακτος ὑποδοχὴ γενήσεται ἐνταῦθα τῷ λόρδῳ κόμητι Δούφφριν. Ὑπάλληλοι τῶν ἀνακτόρων καὶ τῆς Πύλης ἐστάλησαν ἤδη εἰς Δαρδανέλια, ὅπως εἰπώσιν αὐτῷ τὸ «ὡς εὖ παρέστης», ἐκ προσώπου τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Πύλης.

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸν κανονισμὸν τοῦ νέου ἰδρυθέντος παρασήμου «Νισάνι Ἰμτιάζ», ὅπερ ἀπονέμεται εἰς τοὺς ἐπὶ εὐθύτητι, ὡς τοῦτο δυνατόν ἐν Τουρκίᾳ, καὶ γενναϊότητι διακρινομένους. Ἐντὸς ὀλίγου βεβαίως θέλει λάβει καὶ τοῦτο τὴν αὐτὴν σημασίαν, ἣν καὶ τὸ *Serafak*, ὅπερ ἀπονέμεται εἰς τὰς αὐτοκρατείας καὶ αἰδοὺς τῶν *Calé chantan*.

Ὁ Βακρὴ πασᾶς τὰ χρειάζεται. Ἡδὴ ἔπαυσε νὰ μεταβαίνει, ὡς ἔπραττε τακτικᾶ, εἰς τὸ προσκύνημα τῆς Παρασκευῆς. Ὁ «Φάρος» ἀναγράφει ὅτι διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου ἐνεργηθήσονται τὰ δέοντα περὶ Βακρῆ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Σήμερον ἀπῆλθεν εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐνταῦθα διατρίψας νέος διευθυντὴς τῶν Ζ. Διδασκαλείων κ.

8

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

8

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 572)

— Τίποτε εὐχάριστον, κυρία μαρκησία, ἀπεκρίθη. Καὶ εἰς ἐμὲ, γηραιὸν τῆς οἰκογενείας σας ὑπρέτην, τοῦτο πολὺ λυπηρόν. Ἡ μετὰ τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν τοῦ κυρίου μαρκησίου δίκη τῆς Ἀγγλίας ὑπέστη σημαντικὰς βλάβας.

— Δὲν μοῦ λέτε ὅλην τὴν ἀλήθειαν, Μπασελίνε, διέκοψεν ἡ μαρκησία. Ἐὰν ὑπῆρχε καὶ λάμψις ἐλπίδος ἀκόμη, δὲν θὰ εἴσθε τόσο καταβεβλημένος. Ὅμιλήσατε, εἰμαι ἰσχυρά, μπόρῳ νὰ τ' ἀκούσω ὅλα. Ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις;

Ἐχάσαμεν τὴν δίκην; ... Ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ. Ἐκάμεν ἐν νῆμα, ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὴν ἀπελπιστικωτέραν τῶν εἰδήσεων. Ἡ μαρκησία ἐδάγκασε τὰ χεῖλη της, καὶ ἐν δάκρῳ ἔλαμψεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βλεφάρου της, ἀμέσως ξηρανθὲν ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ προσώπου της. Ὁ Μπασελίνος καταλυπημένος ἤρχισε νὰ περιπατῇ μὲ μεγάλα βήματα ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Εἶχε λησμονήσει καὶ αὐτὸν τὸν σεβασμὸν. Ἄν ἐνεθυμείτο πλεον ποῦ εὐρίσκετο. Καὶ παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν συγκίνησιν του, χειρονομῶν, ὡς ὅταν ἐμελέτα ὑπόθεσιν τινα ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, ἔλεγεν.

— Δὲν ἔγινε καλὰ ἡ ὑπεράσπισις τῆς ὑποθέσεως. Εἶνε γαῖδούρια αὐτοὶ οἱ δικηγόροι καὶ πλεονέκται! Σὰς γράφουσιν ἓνα γράμμα. . . τοὺς ἀπαντᾷτε. Διαβάζουν τὴν ἀπάντησιν καὶ νομίζουν ὅτι τελείως ἡ ὑπόθεσις. . . Ἐὰν ὁ μαρκησὶς μὲ συνεβουλεύετο! Ἀλλὰ ἦτο ἓς τὸ Παρίσι. Καὶ ὁ συμβολαιογράφος του θὰ τὸν συνεβούλευσε κακῶς. . . Καὶ αὐτοὶ οἱ συμβολαιογράφοι τοῦ Παρισιῶ γαῖδούρια εἶνε. Ὅλο καὶ χαρτόσημα ξέρουν νὰ ζητᾶνε! Αἶφνης ἐσταμάτησε καὶ κτυπῶν τὸ μέτωπόν του. Αὐτὸ εἶναι φοβερόν διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν Μπωλιέ!

— Πραγματικῶς φοβερόν, εἶπεν ἡ μαρκησία καὶ καταστρέφει τὴν κόρην μου καὶ τὸν υἱόν μου. Χρειάζονται τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν οἰκονομία διὰ νὰ φέρω εἰς ἰσορροπίαν τὰ οἰκονομικά μου. . .